

II

(Acte fără caracter legislativ)

REGULAMENTE

REGULAMENTUL DELEGAT (UE) 2022/676 AL COMISIEI

din 3 decembrie 2021

de completare a Regulamentului (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește standardele tehnice de reglementare care precizează condițiile conform cărora trebuie să se efectueze consolidarea în cazurile menționate la articolul 18 alineatele (3)-(6) și la articolul 18 alineatul (8) din regulamentul menționat

(Text cu relevanță pentru SEE)

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 privind cerințele prudențiale pentru instituțiile de credit și societățile de investiții și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 ⁽¹⁾, în special articolul 18 alineatul (9),

întrucât:

- (1) Articolul 18 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 vizează cazurile de consolidare prudențială a grupurilor de întreprinderi care au legături în înțelesul articolului 22 alineatul (7) din Directiva 2013/34/UE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽²⁾ atunci când relația existentă nu este cea dintre societatea-mamă și filiala sa. În astfel de cazuri, este necesar să se stabilească la ce nivel al entității trebuie să se aplice cerințele Regulamentului (UE) nr. 575/2013 pe bază consolidată. În plus, în aceste cazuri, metoda de consolidare prudențială cea mai adecvată ar trebui să fie cea prevăzută la articolul 22 alineatele (8) și (9) din Directiva 2013/34/UE („metoda agregării”), în conformitate cu normele stabilite în directiva respectivă.
- (2) În cazul participațiilor deținute în instituțiile sau în instituțiile financiare administrate de o întreprindere inclusă în consolidare împreună cu una sau mai multe întreprinderi care nu sunt incluse în consolidare, atunci când se impune consolidarea proporțională în temeiul articolului 18 alineatul (4) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, ar trebui ca deciziile referitoare la activitățile relevante ale instituției sau ale instituției financiare să fie aprobate în unanimitate de întreprinderile respective pentru aplicarea metodei de consolidare prudențială prevăzute în dispoziția menționată, în conformitate cu definiția angajamentului comun specificată în standardele internaționale de contabilitate aplicabile în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1606/2002 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽³⁾.
- (3) Articolul 18 alineatul (6) literele (a) și (b) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 se referă la cerințele de supraveghere în materie de consolidare prudențială în cazul unei influențe semnificative asupra uneia sau mai multor instituții sau instituții financiare, dar fără deținerea unei participații sau a altor legături de capital, și în cazul în care respectivele instituții sau instituții financiare se află sub o conducere unică, fără ca acest lucru să se facă în temeiul unui contract, al unui act constitutiv sau al unui statut. Pentru a stabili dacă există o situație de influență semnificativă, autoritățile competente ar trebui să ia în considerare mai multe indicii ale unei astfel de influențe. În plus, nu ar trebui să se considere că există o situație de conducere unică decât în cazul în care autoritatea competentă dispune de dovezi concrete că există o coordonare efectivă a politicilor financiare și de exploatare ale acestor instituții sau instituții financiare.

⁽¹⁾ JO L 176, 27.6.2013, p. 1.

⁽²⁾ Directiva 2013/34/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 privind situațiile financiare anuale, situațiile financiare consolidate și rapoartele conexe ale anumitor tipuri de întreprinderi, de modificare a Directivei 2006/43/CE a Parlamentului European și a Consiliului și de abrogare a Directivelor 78/660/CEE și 83/349/CEE ale Consiliului (JO L 182, 29.6.2013, p. 19).

⁽³⁾ Regulamentul (CE) nr. 1606/2002 al Parlamentului European și al Consiliului din 19 iulie 2002 privind aplicarea standardelor internaționale de contabilitate (JO L 243, 11.9.2002, p. 1).

- (4) Comitetul de la Basel pentru supraveghere bancară (BCBS) a publicat orientări privind identificarea și gestionarea riscului aferent intervenției ⁽⁴⁾, care cuprind mai mulți indicatori pe care instituțiile ar trebui să-i utilizeze pentru a identifica entitățile care pot crea un astfel de risc. Potrivit Orientărilor BCBS, „riscul aferent intervenției” este riscul ca o instituție să decidă să furnizeze sprijin financiar unei entități neconsolidate care nu a beneficiat de o consolidare globală sau proporțională și care se confruntă cu o situație de criză, fără să existe obligații contractuale de a furniza un astfel de sprijin sau în plus față de aceste obligații. În conformitate cu Orientările BCBS, în cazul în care o instituție constată că riscul aferent intervenției este important, aceasta trebuie să stabilească măsurile adecvate în funcție de natura și de amploarea sprijinului de intervenție anticipat pentru fiecare caz. Aceste măsuri prevăd, printre altele, includerea entităților în cauză în perimetrul de consolidare reglementat. În consonanță cu Orientările BCBS, instituțiile și autoritățile competente ar trebui să aibă în vedere mai mulți indicatori pentru a stabili dacă anumite întreprinderi ar trebui să beneficieze de o consolidare globală sau proporțională în temeiul articolului 18 alineatul (5), al articolului 18 alineatul (6) litera (a) sau al articolului 18 alineatul (8) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, după caz, ținând seama de riscul pe care intervenția în aceste întreprinderi l-ar putea prezenta pentru instituția în cauză. Instituțiile ar trebui să ia totuși în considerare și măsuri alternative pentru a aborda riscul aferent intervenției în cadrul procedurilor lor de gestionare a riscurilor și al procesului intern de evaluare a adecvării capitalului (ICAAP). În plus, autoritățile competente pot avea în vedere și alte măsuri pentru a aborda, în cadrul proceselor de supraveghere și evaluare (SREP), riscul potențial prezentat de întreprinderile respective. În contextul cadrului privind expunerile mari, Autoritatea Bancară Europeană (ABE) a emis, de asemenea, orientări privind limitele pentru expunerile față de entitățile din sectorul bancar paralel care desfășoară activități similare celor bancare în afara unui cadru reglementat ⁽⁵⁾; aceste orientări precizează metodologia care ar trebui utilizată de instituții pentru a stabili, în cadrul proceselor lor interne, limite cu privire la expunerile lor individuale și agregate la entități din sectorul bancar paralel.
- (5) În mod deosebit, pentru a stabili dacă este necesară o consolidare globală sau una proporțională în temeiul articolului 18 alineatul (8) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 în cazul filialelor sau al întreprinderilor în care o instituție deține o participație, atunci când filiala sau întreprinderea respectivă nu este o instituție, o instituție financiară sau o întreprindere prestatoare de servicii auxiliare și în cazul în care riscul aferent intervenției este important și cu condiția ca întreprinderea să nu fie, printre altele, o întreprindere de asigurare sau de reasigurare sau un holding de asigurare, ar trebui ca autoritățile competente să examineze cel puțin anumite categorii de întreprinderi, precum entitățile cu scop special care nu pot fi considerate entități special constituite în scopul securitizării, conform definiției de la articolul 2 punctul 2 din Regulamentul (UE) 2017/2402 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁶⁾, în cazul cărora sunt aplicabile condițiile pentru transferul unui nivel semnificativ al riscului prevăzute la articolul 244 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, și precum întreprinderile care desfășoară oricare dintre activitățile menționate la articolul 89 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013.
- (6) Pentru a se asigura coerența cu cadrul privind fondurile proprii stabilit prin Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și pentru a se evita recunoașterea unor beneficii necuvenite în materie de capital, în cazurile în care consolidarea este necesară în temeiul articolului 18 alineatele (3)-(6) sau alineatul (8) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, includerea în fondurile proprii consolidate a cuantumurilor elementelor de fonduri proprii de nivel 1 de bază și ale instrumentelor de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar și de nivel 2 emise de întreprinderile incluse în perimetrul de consolidare prudențial și deținute de alte persoane decât aceste întreprinderi, precum și a conturilor de prime de emisiune aferente acestora, ar trebui să aibă drept bază și articolele 81-88 din regulamentul menționat.
- (7) Prezentul regulament are la bază proiectul de standarde tehnice de reglementare înaintat Comisiei de către ABE.
- (8) ABE a desfășurat consultări publice deschise cu privire la proiectul de standarde tehnice de reglementare pe care se bazează prezentul regulament, a analizat costurile și beneficiile aferente potențiale și a solicitat opinia Grupului părților interesate din domeniul bancar, instituit în conformitate cu articolul 37 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁷⁾,

⁽⁴⁾ *Guidelines of the Basel Committee on Banking Supervision on the identification and management of step-in risk* (Orientări ale Comitetului de la Basel pentru supraveghere bancară privind identificarea și gestionarea riscului aferent intervenției), Basel, octombrie 2017.

⁽⁵⁾ Orientările ABE privind limitele pentru expunerile față de entitățile din sectorul bancar paralel care desfășoară activități bancare în afara unui cadru reglementat în temeiul articolului 395 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, 3 iunie 2016, EBA/GL/2015/20.

⁽⁶⁾ Regulamentul (UE) 2017/2402 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 decembrie 2017 de stabilire a unui cadru general privind securitizarea și de creare a unui cadru specific pentru o securitizare simplă, transparentă și standardizată, și de modificare a Directivelor 2009/65/CE, 2009/138/CE și 2011/61/UE, precum și a Regulamentelor (CE) nr. 1060/2009 și (UE) nr. 648/2012 (JO L 347, 28.12.2017, p. 35).

⁽⁷⁾ Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea bancară europeană), de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE și de abrogare a Deciziei 2009/78/CE a Comisiei (JO L 331, 15.12.2010, p. 12).

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Definiții

În sensul prezentului regulament, se aplică următoarele definiții:

1. „activități relevante” înseamnă activități relevante astfel cum sunt definite în apendicele A la anexa la Regulamentul (CE) nr. 1254/2012 al Comisiei ⁽⁸⁾ (anexa referitoare la IFRS 10);
2. „factori de diminuare a riscurilor” înseamnă legislația, reglementările, normele sau acordurile contractuale aplicabile care îngreșesc capacitatea unei instituții de a furniza sprijin financiar unei întreprinderi aflate în condiții de criză;
3. „întreprinderi participante” înseamnă întreprinderile care controlează în comun oricare din următoarele:
 - (a) o instituție sau o instituție financiară menționată la articolul 3 alineatul (1) din prezentul regulament; sau
 - (b) o întreprindere care nu este o instituție, o instituție financiară sau o întreprindere prestatoare de servicii auxiliare, menționată la articolul 7 alineatul (3) litera (a) din prezentul regulament;
4. „legături de capital” înseamnă deținerea, directă sau indirectă, de capital al unei întreprinderi, inclusiv a unei participații definite la articolul 4 alineatul (1) punctul 35 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;
5. „influență semnificativă” înseamnă capacitatea de a participa la luarea deciziilor de politică financiară și de exploatare ale unei întreprinderi, în cazul în care întreprinderea respectivă nu poate fi considerată drept filială în înțelesul definiției de la articolul 4 alineatul (1) punctul 16 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și nu este controlată în comun, astfel cum se menționează la articolul 3 alineatul (1) sau la articolul 7 alineatul (3) litera (a) din prezentul regulament.

Articolul 2

Condițiile conform cărora trebuie să se efectueze consolidarea în cazul grupurilor de întreprinderi care au legături în înțelesul articolului 22 alineatul (7) din Directiva 2013/34/UE

- (1) Atunci când se impune consolidarea în temeiul articolului 18 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, entitatea următoare este responsabilă cu asigurarea respectării cerințelor prevăzute în partea întâi titlul II capitolul 2 secțiunea 1 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, pe baza situației consolidate a tuturor întreprinderilor din grup:
 - (a) instituția, în cazul în care nu există decât o singură instituție în cadrul grupului;
 - (b) instituția de credit cu cel mai mare total al bilanțului, în cazul în care există mai multe instituții de credit în cadrul grupului;
 - (c) societatea de investiții care intră sub incidența Regulamentului (UE) nr. 575/2013 cu cel mai mare total al bilanțului, în cazul în care din grup nu face parte nicio instituție de credit.
- (2) În sensul alineatului (1), totalul bilanțului se calculează pe baza ultimelor situații financiare consolidate auditate sau, în cazul în care nu este obligatoriu să se întocmească situații financiare consolidate în conformitate cu cadrul contabil aplicabil, pe baza ultimei situații financiare individuale auditate a instituției.

⁽⁸⁾ Regulamentul (UE) nr. 1254/2012 al Comisiei din 11 decembrie 2012 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1126/2008 de adoptare a anumitor standarde internaționale de contabilitate în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1606/2002 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește Standardul Internațional de Raportare Financiară 10, Standardul Internațional de Raportare Financiară 11, Standardul Internațional de Raportare Financiară 12, Standardul Internațional de Contabilitate 27 (2011) și Standardul Internațional de Contabilitate 28 (2011) (JO L 360, 29.12.2012, p. 1).

(3) În cazul în care nu ar fi indicat să se aplice criteriile menționate la alineatul (1) de la prezentul articol, autoritățile competente responsabile cu exercitarea supravegherii pe bază consolidată în temeiul articolului 111 alineatele (4), (5) și (6) din Directiva 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului (*) pot renunța la aplicarea acestor criterii și desemna o altă entitate din cadrul grupului care intră sub incidența Regulamentului (UE) nr. 575/2013 ca fiind responsabilă cu asigurarea respectării cerințelor menționate în partea întâi titlul II capitolul 2 secțiunea 1 din regulamentul menționat, în funcție de situația de consolidare a tuturor întreprinderilor din grup.

Atunci când evaluează caracterul adecvat al aplicării criteriilor menționate la alineatul (1) de la prezentul articol, aceste autorități competente trebuie să țină seama de orice decizie luată în conformitate cu articolul 111 alineatul (6) din Directiva 2013/36/UE sau, în lipsa unei astfel de decizii, de instituțiile în cauză și de importanța relativă a activităților lor în statele membre relevante sau de existența sau nu a unei obligații de a întocmi situații financiare consolidate pentru grup în cazurile menționate la articolul 22 alineatul (7) din Directiva 2013/34/UE. În astfel de cazuri, instituția cu cel mai mare total al bilanțului are dreptul de a fi audiată înainte ca autoritățile competente să ia decizia.

(4) În cazurile menționate la prezentul articol, autoritățile competente responsabile cu exercitarea supravegherii pe bază consolidată în temeiul articolului 111 alineatele (4), (5) și (6) din Directiva 2013/36/UE permit sau impun utilizarea metodei de consolidare prevăzute la articolul 22 alineatele (8) și (9) din Directiva 2013/34/UE.

(5) Nu este necesar să se includă în consolidarea în temeiul prezentului articol o întreprindere care are legături cu una sau mai multe întreprinderi în înțelesul articolului 22 alineatul (7) din Directiva 2013/34/UE în aceleași cazuri și în conformitate cu aceleași criterii ca cele prevăzute la articolul 19 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013.

Articolul 3

Condițiile conform cărora trebuie să se efectueze consolidarea în cazul instituțiilor sau instituțiilor financiare administrate de o întreprindere inclusă în consolidare împreună cu una sau mai multe întreprinderi care nu sunt incluse în consolidare

(1) În cazul participațiilor în instituții sau instituții financiare administrate de o întreprindere inclusă în consolidare împreună cu una sau mai multe întreprinderi care nu sunt incluse în consolidare, supraveghetorul consolidant solicită consolidarea prin metoda consolidării proporționale în temeiul articolului 18 alineatul (4) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, în cazul în care sunt îndeplinite toate condițiile următoare:

- (a) întreprinderile participante controlează în comun majoritatea drepturilor de vot ale acționarilor sau membrilor în instituția sau instituția financiară în cauză sau au capacitatea de a coordona în comun activitățile relevante ale instituției sau ale instituției financiare în cauză, în temeiul unui acord contractual cu caracter executoriu din punct de vedere juridic încheiat între acestea sau în temeiul unor clauze ale actului constitutiv sau statutului instituției sau al instituției financiare;
- (b) deciziile privind activitățile relevante ale instituției sau ale instituției financiare necesită acordul unanim al tuturor întreprinderilor participante;
- (c) acordul contractual menționat la litera (a) sau clauzele actului constitutiv sau statutului instituției sau al instituției financiare prevăd că răspunderea întreprinderilor participante se limitează la cota-parte de capital pe care o dețin în instituția sau instituția financiară în cauză.

(2) În cazurile menționate la prezentul articol, consolidarea proporțională se efectuează pe baza cotei-părți de capital deținute în instituția sau instituția financiară în cauză și în conformitate cu articolul 26 alineatul (2) din Directiva 2013/34/UE.

(*) Directiva 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 cu privire la accesul la activitatea instituțiilor de credit și supravegherea prudențială a instituțiilor de credit și a firmelor de investiții, de modificare a Directivei 2002/87/CE și de abrogare a Directivelor 2006/48/CE și 2006/49/CE (JO L 176, 27.6.2013, p. 338).

Articolul 4

Condițiile conform cărora trebuie să se efectueze consolidarea în cazul participațiilor în instituții sau instituții financiare sau al legăturilor de capital cu instituții sau instituții financiare, altele decât cele menționate la articolul 18 alineatul (1) și alineatul (4) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013

(1) În cazul în care autoritățile competente stabilesc că trebuie să se efectueze consolidarea în conformitate cu articolul 18 alineatul (5) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, acestea pot permite sau impune utilizarea metodei punerii în echivalență în temeiul articolului menționat, cu excepția cazului în care stabilesc că este necesară consolidarea proporțională sau globală a instituției sau a instituției financiare în conformitate cu condițiile prevăzute la alineatele (2)-(5) de la prezentul articol.

(2) Autoritatea competentă stabilește necesitatea menționată la alineatul (1) pe baza unei evaluări a riscurilor pe care instituția sau instituția financiară în cauză le prezintă pentru instituție, ținând seama de amploarea și eficacitatea factorilor de diminuare a riscurilor și de impactul pe care aplicarea consolidării globale sau proporționale l-ar putea avea asupra cerințelor prudențiale pe bază consolidată ale instituției.

(3) În scopul evaluării menționate la alineatul (2), instituția furnizează autorității competente, la cerere, toate informațiile necesare, în special cu privire la următoarele elemente:

- (a) structura generală a acționariatului instituției sau instituției financiare în cauză, examinând în special dacă acțiunile sau drepturile de proprietate și drepturile de vot echivalente, inclusiv drepturile de vot potențiale menționate la articolul 5 alineatul (5), sunt distribuite unui număr mare de acționari, proprietari sau membri sau dacă instituția este acționarul principal, proprietar sau membru al instituției sau al instituției financiare;
- (b) faptul că instituția acționează sau nu în calitate de sponsor prin administrarea sau consilierea instituției sau instituției financiare în cauză, prin introducerea pe piață a titlurilor de valoare ale instituției sau instituției financiare ori prin furnizarea de lichidități și/sau prin îmbunătățirea calității creditului instituției sau instituției financiare sau faptul că instituția este sau nu un investitor important în instrumentele sale de datorie sau de capitaluri proprii sau că există sau nu o altă formă de implicare contractuală și necontractuală prin care instituția se expune la riscuri sau la randamente similare celor ale instrumentelor de fonduri proprii incluse în activele instituției sau ale instituției financiare în cauză sau legate de performanța acesteia;
- (c) faptul că instituția ia sau nu parte în mod efectiv la procesul decizional al instituției sau al instituției financiare în cauză, măsura în care instituția exercită o influență asupra acestuia sau faptul că instituția sau instituția financiară este sau nu considerată ca fiind controlată în conformitate cu cadrul contabil aplicabil;
- (d) faptul că instituția primește sau nu, din partea instituției sau a instituției financiare în cauză, servicii operaționale critice care nu pot fi înlocuite în timp util fără costuri excesive;
- (e) faptul că ratingul de credit al instituției sau al instituției financiare în cauză se bazează sau nu pe ratingul propriu al instituției;
- (f) faptul că există sau nu caracteristici specifice legate de componența bazei de investitori a instituției sau instituției financiare în cauză, în special faptul că ceilalți investitori ai instituției sau ai instituției financiare au sau nu o relație comercială strânsă cu instituția, capacitatea lor de a suporta pierderi sau capacitatea lor de a-și ceda instrumentele financiare;
- (g) faptul că instituția, pe de o parte, și instituția sau instituția financiară în cauză, pe de altă parte, au sau nu o bază comună de clienți sau faptul că una dintre părți participă sau nu la comercializarea produselor celeilalte;
- (h) faptul că instituția și instituția sau instituția financiară în cauză au sau nu aceeași marcă;
- (i) faptul că instituția a furnizat deja sau nu sprijin financiar instituției sau instituției financiare în cauză în cazul unor dificultăți financiare.

(4) Autoritățile competente pot în special să solicite consolidarea proporțională a instituției sau a instituției financiare în cauză în funcție de cota-parte de capital deținută în întreprinderea respectivă, în cazul în care există un acord contractual între instituție și unul sau mai mulți acționari, proprietari sau membri ai instituției sau instituției financiare în cauză pentru a furniza în comun sprijin financiar instituției sau instituției financiare sau în cazul în care există dovezi solide că aceștia ar sprijini din punct de vedere financiar instituția sau instituția financiară în cauză în funcție de cota-parte de capital deținută în aceasta.

(5) Autoritățile competente pot în special să solicite consolidarea globală a instituției sau instituției financiare în cauză în cazul în care, ca urmare a relațiilor organizaționale și financiare dintre instituție și instituția sau instituția financiară în cauză, instituția se expune majorității riscurilor sau beneficiază de majoritatea avantajelor care decurg din activitățile relevante ale instituției sau ale instituției financiare respective.

Articolul 5

Condițiile conform cărora trebuie să se efectueze consolidarea în cazul în care o instituție exercită o influență semnificativă asupra uneia sau mai multor instituții sau instituții financiare, fără a deține însă o participație în aceste instituții sau fără a avea alte legături de capital cu acestea

(1) În cazul în care o instituție exercită o influență semnificativă asupra uneia sau mai multor instituții sau instituții financiare, fără a deține însă o participație în aceste instituții sau fără a avea alte legături de capital cu acestea, autoritățile competente pot stabili că este necesară consolidarea globală a instituției sau a instituției financiare în cauză în temeiul articolului 18 alineatul (6) litera (a) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, pe baza unei evaluări a riscurilor pe care aceste instituții sau instituții financiare le prezintă pentru instituția care exercită influența semnificativă, ținând seama de amploarea și eficacitatea factorilor de diminuare a riscurilor și de impactul pe care aplicarea consolidării globale l-ar putea avea asupra cerințelor prudențiale pe bază consolidată ale acestei instituții.

(2) În scopul evaluării menționate la alineatul (1), instituția furnizează autorității competente, la cerere, toate informațiile necesare, în special în ceea ce privește elementele menționate la articolul 4 alineatul (3) literele (a)-(i).

(3) Autoritățile competente pot în special să solicite consolidarea globală a instituțiilor sau instituțiilor financiare menționate la alineatul (1) în cazul în care, ca urmare a relațiilor organizaționale și financiare dintre instituția care exercită influența semnificativă și instituțiile sau instituțiile financiare în cauză, instituția se expune majorității riscurilor sau beneficiază de majoritatea avantajelor care decurg din activitățile relevante ale instituțiilor sau ale instituțiilor financiare respective.

(4) În sensul prezentului articol, printre elementele care trebuie considerate drept indicii ale unei influențe semnificative se numără următoarele:

- (a) instituția a numit sau are dreptul de a numi un membru al organului de administrație, de conducere sau de supraveghere al instituției sau al instituției financiare în cauză;
- (b) instituția ia parte în mod efectiv la procesul decizional al instituției sau al instituției financiare în cauză, inclusiv la deciziile cu privire la dividende și alte distribuiri;
- (c) existența unor tranzacții semnificative cu instituția sau instituția financiară în cauză;
- (d) instituția a făcut schimb de personal de conducere cu instituția sau instituția financiară în cauză;
- (e) instituția furnizează instituției sau instituției financiare în cauză informații tehnice esențiale sau servicii critice;
- (f) instituția dispune de drepturi suplimentare în cadrul instituției sau al instituției financiare în cauză, în temeiul unui contract, al unor clauze ale actului constitutiv sau statutului acestora care ar putea afecta conducerea sau procesul decizional al instituției sau instituției financiare respective.

(5) La evaluarea influenței semnificative trebuie să se ia în considerare și existența unor warrante pe acțiuni, opțiuni de cumpărare de acțiuni și instrumente de datorie care sunt actualmente exercitabile sau convertibile și pot fi convertite în acțiuni ordinare sau alte instrumente financiare și care au potențialul, dacă sunt exercitate sau convertite, să îi confere instituției drepturi de vot sau să reducă drepturile de vot ale altei părți cu privire la politicile financiare și de exploatare ale instituției sau instituției financiare în cauză.

*Articolul 6***Condițiile conform cărora trebuie să se efectueze consolidarea în cazurile în care două sau mai multe instituții sau instituții financiare se află sub o conducere unică, fără ca acest lucru să se facă în temeiul unui contract, al unor clauze ale actului constitutiv sau statutului acestora**

(1) În sensul articolului 18 alineatul (6) litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, autoritatea competentă stabilește că trebuie să se efectueze consolidarea a două sau mai multe instituții sau instituții financiare aflate sub o conducere unică, fără ca acest lucru să se facă în temeiul unui contract, al unor clauze ale actului constitutiv sau statutului acestora, atunci când sunt îndeplinite următoarele condiții:

- (a) autoritatea competentă a efectuat o evaluare cu scopul de a verifica dacă politicile financiare și de exploatare ale instituțiilor sau instituțiilor financiare sunt coordonate în mod efectiv; și
- (b) instituțiile sau instituțiile financiare în cauză nu au legături în înțelesul articolului 22 alineatele (1) și (2) și al articolului 22 și alineatul (7) litera (b) din Directiva 2013/34/UE.

(2) În sensul alineatului (1) litera (a), autoritățile competente pot în special să ia în considerare următoarele elemente cu titlu de indicii ale existenței situației menționate la litera respectivă:

- (a) instituțiile sau instituțiile financiare în cauză sunt controlate, direct sau indirect, de către aceeași persoană fizică sau aceleași persoane fizice sau de către aceeași entitate sau aceleași entități;
- (b) majoritatea membrilor organului de administrație, de conducere sau de supraveghere al instituțiilor sau al instituțiilor financiare este formată din persoane numite de aceeași persoană fizică sau aceleași persoane fizice sau de aceeași entitate sau aceleași entități, chiar dacă membrii nu sunt aceiași.

(3) În cazurile menționate la prezentul articol, autoritățile competente permit sau impun folosirea metodei de consolidare prevăzute la articolul 22 alineatele (8) și (9) din Directiva 2013/34/UE.

(4) Articolul 2 alineatele (1), (2) și (3) din prezentul regulament se aplică în scopul stabilirii entității responsabile cu asigurarea respectării cerințelor menționate în partea întâi titlul II capitolul 2 secțiunea 1 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, pe baza situației de consolidare a tuturor instituțiilor și instituțiilor financiare menționate la alineatul (1) de la prezentul articol.

*Articolul 7***Condițiile conform cărora trebuie să se efectueze consolidarea în cazurile în care o filială sau o întreprindere în care o instituție deține o participație nu este o instituție, o instituție financiară sau o întreprindere prestatoare de servicii auxiliare**

(1) Autoritatea competentă poate solicita consolidarea globală sau proporțională a unei filiale sau a unei întreprinderi în care o instituție deține o participație în cazul în care filiala sau întreprinderea respectivă nu este o instituție, o instituție financiară sau o întreprindere prestatoare de servicii auxiliare în temeiul articolului 18 alineatul (8) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, cu condiția să efectueze o evaluare prin care să se verifice dacă se îndeplinește condiția prevăzută la articolul 18 alineatul (8) litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013. În acest scop, se aplică dispozițiile articolului 4 alineatele (2)-(3) din prezentul regulament.

(2) Autoritățile competente pot în special să solicite consolidarea globală a filialei sau a întreprinderii menționate la alineatul (1) în cazul în care, ca urmare a relațiilor organizaționale și financiare dintre instituție și filiala sau întreprinderea în cauză, instituția se expune majorității riscurilor sau beneficiază de majoritatea avantajelor care decurg din activitățile relevante ale filialei sau întreprinderii respective.

(3) Autoritățile competente pot în special să solicite consolidarea proporțională a unei întreprinderi menționate la alineatul (1) în funcție de cota-parte de capital deținută în întreprinderea respectivă, în cazul în care este îndeplinită una dintre următoarele condiții:

- (a) întreprinderea este controlată în comun de instituție împreună cu una sau mai multe întreprinderi care nu sunt incluse în consolidare, în temeiul unui acord contractual cu caracter executoriu din punct de vedere juridic încheiat între acestea sau în temeiul unor clauze ale actului constitutiv sau statutului întreprinderii, iar deciziile cu privire la activitățile relevante ale întreprinderii necesită acordul unanim al tuturor întreprinderilor participante;
- (b) există un acord contractual între instituție și unul sau mai mulți acționari, proprietari sau membri ai întreprinderii în vederea furnizării în comun a unui sprijin financiar întreprinderii respective sau există dovezi solide că aceștia ar sprijini din punct de vedere financiar întreprinderea în funcție de cota-parte de capital deținută în cadrul acesteia.

Articolul 8

Condiții pentru includerea în fondurile proprii de nivel 1 de bază, de nivel 1 suplimentar și de nivel 2 consolidate a instrumentelor deținute de alte persoane decât întreprinderile incluse în perimetrul de consolidare prudențial

(1) În cazurile în care se utilizează metoda de consolidare prevăzută la articolul 22 alineatele (8) și (9) din Directiva 2013/34/UE în temeiul articolului 18 alineatul (3) sau alineatul (6) litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, o instituție poate include elementele de fonduri proprii de nivel 1 de bază și instrumentele de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar și de nivel 2, precum și conturile de prime de emisiune aferente acestora, ale întreprinderilor incluse în perimetrul de consolidare prudențial care sunt deținute de alte persoane decât întreprinderile respective, în fondurile proprii de nivel 1 de bază, în fondurile proprii de nivel 1 suplimentar și de nivel 2 consolidate, cu condiția ca respectivele elemente de capital să fie disponibile cu scopul de a acoperi pierderile tuturor întreprinderilor incluse în consolidare.

În cazul în care elementele de fonduri proprii de nivel 1 de bază și instrumentele de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar și de nivel 2, precum și conturile de prime de emisiune aferente acestora menționate la primul paragraf nu sunt disponibile cu scopul de a acoperi pierderile tuturor întreprinderilor incluse în perimetrul de consolidare prudențial, instituția stabilește cuantumul elementelor de fonduri proprii de nivel 1 de bază, al instrumentelor de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar și de nivel 2, precum și conturile de prime de emisiune aferente acestora, care urmează să fie incluse în fondurile proprii de nivel 1 de bază, de nivel 1 suplimentar și de nivel 2 consolidate, în conformitate cu articolele 81-88 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013.

(2) În sensul alineatului (1), elementele de fonduri proprii de nivel 1 de bază, instrumentele de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar și de nivel 2 și conturile de prime de emisiune aferente acestora menționate la alineatul (1) primul paragraf care sunt deținute de persoana sau persoanele sau entitatea ori entitățile care administrează întreprinderile pe bază unificată în temeiul articolului 18 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 sau care exercită o conducere unică asupra întreprinderilor în conformitate cu articolul 18 alineatul (6) litera (b) din regulamentul menționat sunt considerate ca fiind disponibile cu scopul de a acoperi pierderile tuturor întreprinderilor incluse în perimetrul de consolidare prudențială.

(3) În cazurile în care este necesară o consolidare globală în temeiul articolului 18 alineatul (5), al articolului 18 alineatul (6) litera (a) sau al articolului 18 alineatul (8) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, instituția stabilește cuantumul fondurilor proprii de nivel 1 de bază, al instrumentelor de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar și de nivel 2, precum și conturile de prime de emisiune aferente acestora, ale întreprinderilor incluse în perimetrul de consolidare prudențial care sunt deținute de alte persoane decât întreprinderile respective, care urmează să fie incluse în fondurile proprii de nivel 1 de bază și în instrumentele de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar și de nivel 2 consolidate, în conformitate cu articolele 81-88 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013. În acest scop, se consideră că întreprinderile pentru care este necesară o consolidare globală sunt filiale.

(4) În cazurile în care este necesară o consolidare proporțională în temeiul articolului 18 alineatul (4), (5) sau (8) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, instituțiile stabilesc cuantumul instrumentelor de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar și de nivel 2 emise de întreprinderile incluse în mod proporțional în perimetrul de consolidare prudențial care sunt deținute de alte persoane decât întreprinderile respective, precum și conturile de prime de emisiune aferente acestora, care urmează să fie incluse în fondurile proprii de nivel 1 suplimentar și de nivel 2 consolidate în conformitate cu articolele 82, 83 și 85-88 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013.

(5) În scopul alineatului (4), se aplică următoarele:

- (a) se consideră că întreprinderile pentru care este necesară o consolidare proporțională sunt filiale;

- (b) trimerile la includerea globală în consolidare în conformitate cu partea întâi titlul II capitolul 2 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 se interpretează ca trimeri la includerea proporțională în consolidare în conformitate cu articolul 18 alineatul (4), (5) sau (8) din regulamentul menționat; și
- (c) cuantumul menționat la articolele 82, 83 și 85-88 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 se stabilesc ținându-se seama de cota-parte de capital deținută de instituție în întreprinderile respective.

Articolul 9

Intrarea în vigoare

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 3 decembrie 2021.

Pentru Comisie
Președinta
Ursula VON DER LEYEN
